

Allah Zalimleri Sevmez

(وَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ غَافِلًا عَمَّا يَعْمَلُ الظَّالِمُونَ ط إِنَّمَا يُؤَخِّرُهُمْ لِيَوْمٍ تَشْخَصُ فِيهِ الْأَبْصَارُ)
وَرُوِيَ عَنْ سَيِّدِ الْبَشَرِ ﷺ أَنَّهُ قَالَ: « لَا تَطْلُمُوا فَتَدْعُوا فَلَا يُسْتَجَابُ لَكُمْ، وَتَسْتَسْقُوا فَلَا تُسْقَوُا، وَتَسْتَنْصِرُوا فَلَا تُنْصَرُوا »

Muhterem Müminler!

Zulüm kelimesinin birçok anlamı vardır. Mesela; belirlenmiş sınırları çiğnemek, haktan batıla sapmak, kendi hak alanının dışına çıkıp başkasını zarara sokmak, rızasını almadan birinin mülkü üzerinde tasarrufta bulunmak zulümdür. Zulüm kavramı özellikle de “güç ve otorite sahiplerinin sergilediği haksız ve adaletsiz uygulamalar” için kullanılır. Kur’ân-ı Kerim’de ise 200’den fazla yerde zulüm kavramı “küfür, şirk, Allah’ın hükümlerini çiğneme, günah işleme, beşerî ilişkilerde haksızlığa sapma” anlamlarında zikredilir.¹

İnsanlık tarihinde zalimler de mazlumlar da hep olagelmıştır. Tarih kitaplarını okuduğumuz zaman, kanımızı donduran katliamların göz kırpmadan nasıl da gerçekleştirildiğini öğrendiğimizde şaşırıp kalırız. Esasında insanın vicdan, adalet, hakkaniyet, kul hakkına riayet, kardeşlik gibi erdemlerden mahrum olunca ne denli yıkıcı bir zulüm makinesine dönüştüğünün ibretlik kanıtıdır bunlar. Ve bu zulümler maalesef çok eski zamanlardaki örnekleriyle sınırlı kalmamıştır. 1940’lı yıllarda şahit olunan ve farklı etnik kökene sahip birçok insanı din inanç milliyet cinsiyet ayırımı gözetmeksizin birçok masum insanı hedef alan soykırımın üzerinden daha bir asır bile geçmemiştir. Bugün Doğu Türkistan’da veya Myanmar’da işlenen zulümler, yakın geçmişte sömürgeci devletlerin Afrika ve Hint kıtasında yaptıkları da hepimizin malumudur.

Değerli Kardeşlerim!

Bunların yanında, bugün yaş itibarıyla genç sayılabilecek olanlarımızın bile rahatlıkla hatırlayabileceği gibi yakın bir geçmişte Bosna’da Srebrenitsa katliamı gerçekleşmiştir. Bu bir soykırımdır. Gelecek perşembe günü bu soykırımın 24. yıl dönümünü üzüntüyle, acıyla ama nefretle tekrar hatırlayacağız. Acılar yeniden tazelenecek. Anneler yine mezarları başında evlatları kocaları yakınları için gözyaşları dökecekler. 11-17 Temmuz 1995 tarihlerinde, Avrupa’nın ortasında ve insanlığın gözü önünde Birleşik Milletler Güvenlik Konseyi tarafından Srebrenitsa güvenli bölge ilan edilmişti. Akabinde Hollandalı Barış Gücü Askerleri tarafından korunan Srebrenitsa’daki Potaçari kampında, ikinci dünya savaşından sonraki en büyük katliam gerçekleşti. En son tespit edilen rakamlara göre, üç günde 8325 Bosnalı Müslüman katledildi. Bütün dünya bu vahşete sessiz kalarak o gün vicdanını kaybetmiştir. Birleşik

Milletler güvenirliliğini yitirmiştir. İnsan hakları evrensel beyânnâmesi gibi sözleşmelerin sadece kâğıt üzerinde kaldığı evrensel hiçbir bağlayıcılığının ve yaptırımının olmadığı bir kez daha ortaya çıkmıştır. Masum çocuklar, yaşlı dedeler nineler, savunmasız kadınlar o gün gözü dönmüş insanlık düşmanı katil ve canilerin ölüm kusan silahlarından çıkan kurşunların hedefi olarak katledildiler. Bir kısmı da diri diri toplu mezarlara gömüldüler. Dünya bu mazlumların çığlığına kulak verip yardımına koşacağına sonu gelmez toplantılar ve etkisiz kınama açıklamalarından öteye geçemediler. Ve insanlık bir kez daha Srebrenitsa’da öldü.

Bu türlü vahim olayların tekrarlanmaması için hepimiz herkes ahlak adalet merhamet ve vicdan sahibi insanlar olarak duyarlı olmaya ve organize olmaya mecburuz, olarak ortak bir tavır geliştirmek durumundayız.

Değerli Müslümanlar!

Tarihte işlenmiş olan bu cürümleri lanetlerken ve geçmişte yaşadığımız kayıplara üzülmürken, kıyamet gününde bunların hesabı verileceğini asla unutmamalıyız. Yüce Mevlâmızın ifadesiyle „**Sakin, Allah’ı zalimlerin yaptıklarından habersiz sanma! Allah onları ancak, gözlerin dehşetle bakakalacağı bir güne erteliyor.**“² Aynı zamanda Müminler olarak hiçbir zaman zulme zulüm ederek karşılık vermeyiz. Bu konuda Resul-i Ekrem Efendimiz ﷺ’den: **“Zulmetmeyin yoksa dua ettiğinizde Allah duanızı kabul etmez, kendisinden yağmur istediğinizde size yağmur göndermez, yine kendisinden yardım istediğinize size yardım göndermez.”**³ diye buyurduğu rivayet edilmektedir. Rabbimiz bizleri her zaman mazlumların yardımına koşan ve zulmün yerine adaleti tesis eden kullarından eylesin.

Not: Bundan 10 yıl önce Almanya’nın Dresden şehrinde Merve Şerbini isimli bir kardeşimiz İslam düşmanı bir ırkçı tarafından parkta oynayan çocuğunun yanında hakaretlere uğradıktan sonra mahkemede aynı kişi tarafından vahşi bir biçimde küçük oğlunun gözleri önünde bıçaklanarak şehit edilmişti. Bu elim olayın esnasında üç aylık hamile olması ve eşi de buna müteakiben katil tarafından ağır yaralandıktan sonra polis memuru tarafından yanlışlıkla vurulması olayın vahametini açıkça göstermektedir. Bu vesileyle Merve Şerbini kardeşimize bir kez daha rahmet ile anarken bu davayı unutmadığımızı, unutturmayacağımızı ve olayın takipçisi olmaya devam edeceğimizi özellikle belirtmek isteriz. Allah bütün geçmişlerimize rahmet eylesin.

² İbrahim suresi, 14:42

³ Taberânî: El-Mucem El-Evsat (Bkz. El-Heytemî: Mecma’u z-Zevâid, 5/235)

Allah n'aime pas les oppresseurs

وَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ غَافِلًا عَمَّا يَعْمَلُ الظَّالِمُونَ إِنَّمَا يُؤَخِّرُهُمْ
(لِيَوْمٍ تَشْخَصُ فِيهِ الْأَبْصَارُ

وَرُوِيَ عَنِ سَيِّدِ الْبَشَرِ ﷺ أَنَّهُ قَالَ: « لَا تَطْلُمُوا فَتَدْعُوا فَلَا
يُسْتَجَابُ لَكُمْ، وَتَسْتَسْقُوا فَلَا تُسْقَوُا، وَتَسْتَصِرُّوا فَلَا
تُنصَرُّوا »

Chers Croyants, Chères Croyantes !

Le terme de « *zulm* », que l'on traduit généralement par oppression a plusieurs significations. Il peut désigner le non-respect des droits d'autrui, le fait de sortir du droit chemin, de faire du mal, ou bien encore d'utiliser le bien d'autrui sans son consentement. Ce terme est généralement utilisé pour désigner une injustice commise par des dirigeants. Dans le Coran, le terme de *zulm* apparaît à plus de 200 reprises, et prend différents sens tels que celui de blasphème, d'association à Allah, de transgression de Ses prescriptions, de péché ou encore d'injustice entre êtres humains.

Dans l'histoire de l'humanité, il y a toujours eu des oppresseurs et des opprimés. Lorsque nous étudions les livres d'histoire, nous sommes submergés de récits de massacres atroces. Ces derniers illustrent la cruauté et la sauvagerie qui peuvent naître chez des personnes privées de vertus telles que la conscience, la justice, l'équité, le respect des droits d'autrui et la fraternité. Malheureusement, ces atrocités ne se limitent pas aux temps anciens. Il y a de cela moins d'un siècle, dans les années 1940, le monde a été témoin d'un terrible génocide visant des millions d'innocents, hommes et femmes, de toutes nationalités et de toutes religions. Aujourd'hui encore, nous sommes tous informés des atrocités dont sont victimes les Ouïghours au Turkestan Oriental et les Rohingyas au Myanmar. Nous avons également désormais tous conscience des atrocités et des dégâts causés en Afrique et en Asie par la colonisation occidentale.

Chers Frères, Chères Sœurs !

Le massacre de Srebrenica en Bosnie-Herzégovine est si récent que la plupart d'entre nous sommes assez vieux pour nous en souvenir. Il s'agit bien là d'un génocide. Jeudi prochain marquera le 24ème anniversaire de ce génocide et sera pour nous l'occasion de le commémorer avec tristesse et abomination. Notre douleur sera ce jour-là rafraîchie à nouveau. Les femmes pleureront à nouveau leurs maris, leurs fils et leurs proches. Du 11 au 17 juillet 1995, le Conseil de sécurité des Nations unies déclara

Srebrenica zone sécurisée. Mais cela n'empêcha pas les forces serbes d'y commettre, en plein cœur de l'Europe, le plus grand massacre depuis la fin de la Seconde Guerre mondiale dans le camp de Potaçari à Srebrenica, alors sous la protection des casques bleus néerlandais. Selon les derniers chiffres, 8325 musulmans de Bosnie y furent massacrés en trois jours. Le monde entier perdit sa conscience ce jour-là en restant silencieux face à cette sauvagerie. Les Nations unies y perdirent leur crédibilité. Une fois encore, il apparut que des conventions telles que la Déclaration universelle des Droits de l'Homme ne demeureraient guère plus que de vulgaires bouts de papier sans aucun pouvoir d'application et de sanction. Des enfants innocents, des vieillards inoffensifs et des femmes sans défense furent assassinés, tombant sous les balles impitoyables des oppresseurs. Certains furent même enterrés vivants dans des fosses communes. Le reste du monde, quant à lui, répondit aux cris des opprimés et à leurs appels à l'aide par des réunions sans fin et de vaines condamnations. L'humanité est morte une fois de plus ce jour-là à Srebrenica.

Afin que ces crimes abominables ne se répètent pas, nous devons, en tant qu'êtres dotés de miséricorde et de conscience, nous montrer sensibles à ces sujets et nous organiser afin de développer une attitude commune.

Chers Musulmans, Chères Musulmanes !

N'oublions pas lorsque nous maudissons et pleurons ces crimes que ces derniers ne resteront pas impunis puisque leurs auteurs auront à rendre des compte le Jour de la Résurrection. Comme notre Seigneur nous le dit : « **Et ne pense point qu'Allah soit inattentif à ce que font les injustes. Il leur accordera un délai jusqu'au jour ou leurs regards se figeront.** »⁴ En tant que croyants, nous ne devons jamais répondre au mal par le mal. À ce sujet notre Prophète(s) nous dit: « **Ne soyez point des oppresseurs ! Sinon, lorsque vous prierez, Allah n'acceptera pas votre prière, lorsque vous Lui demanderez de descendre la pluie sur terre, Il ne vous enverra pas de pluie, et lorsque vous L'implorerez de vous porter secours, Il ne vous aidera point.** »⁵

Que notre Seigneur fasse de nous des serviteurs courant toujours au secours des opprimés et œuvrant pour établir la justice au lieu de la persécution.

4 Sourate Ibrahim, 14:42

5 Tabarâni: Al-Mujam Al-Ewsat (Cf. Al-Haytemî: Mejma'u z-Zawâid, 5/235)

Remarque: il y a de cela 10 ans, à Dresde, en Allemagne, une sœur nommée Merve Şerbini fut insultée par un raciste islamophobe alors qu'elle se trouvait au parc avec son enfant. Cette même personne la poignarda devant les yeux de son fils lors du procès chargé de juger cette affaire. Le fait qu'elle soit alors enceinte de trois mois et que son mari soit lui également lourdement blessé par le meurtrier de sa femme ainsi que par le tir accidentel d'un policier ajoutent à la gravité de cet événement. Nous souhaitons, en commémorant à nouveau dans la tristesse le meurtre de notre sœur Merve Şerbini, exprimer une fois de plus le fait que nous n'oublions pas, que nous laisserons personne faire oublier et que nous n'aurons de cesse de réclamer justice face à ces crimes abominables. Qu'Allah fasse miséricorde à tous nos frères et sœurs ayant quitté ce monde.